

SPERANȚA

Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură. (Marcu 16:15)

SEPTEMBRIE – 2015

„Este un râu ale cărui izvoare înveselesc cetatea lui Dumnezeu...”

Binecuvântări tuturor taților!

Cu Dumnezeu, cu oamenii lui Dumnezeu, pentru oameni

Pe data de 6 Septembrie, duminică, Prima Biserică Baptistă Română din Australia, va oficia un botez nou testamental. Spre bucuria Bisericii și a Cerului, cinci suflete vor mărturisi credința lor în Domnul Isus Cristos. Întreaga frățietate creștină din Melbourne a fost invitată să ia parte la acest eveniment. (Vom reveni cu amănunte în *Speranța* din luna octombrie)

Cele două tinere și cei trei tineri, înainte de botez, împreună cu păstorul Teofil Ciortuz

REVISTA SPERANȚA ESTE EDITATĂ DE BISERICILE BAPTISTE DIN AUSTRALIA

Colegiul de Consilieri spirituali format din păstorii:

Daniel Petru Nicolici – Biserica Speranța

Dorel Brândaș – Biserica Harul

Gelu Bondor – Biserica Adelaide

Daniel Cârpean – Biserica Harul

Teofil Ciortuz – Prima Biserică Baptistă Română

Cornel Ghiță – Biserica Maranata

Marin Cucuian – Biserica Maranata

Ioan Bușan – Perth

Corespondenții:

Nelu Albu, Bis. Harul – 0449 590 887

Iacob Cerbu, Prima Bis. Bapt. Melbourne – 0425 295 401, email: iacob1939@gmail.com

Viorel Sabou și Mircea Ilaș, Bis. Bapt. Adelaide – 0414749179, email: enjoy_d_t@yahoo.com

Andrei Marcu, Bis. Speranța – 0405210697, email: andree_iuby@yahoo.com

Adrian Buzgău, Biserica Maranata – 0433766376, email: adrianbuzgau@gmail.com

Echipa editorială:

Constantin Oprănescu, Ioan Ciobota, Aneta Oprănescu, George Oprănescu.

Email: sperantaus@gmail.com

Expediere Email și Facebook, consultant tehnic: Adrian Buzgău – adrianbuzgau@gmail.com

Costul unui abonament pe un an este de \$30.00.

Commonwealth Bank. Hope Brochure/Speranta BSB: 063610 Acc : 10624398

Adresa Redacției: Editor, 35 Reid Street, Brown Hill, 3350 Vic; Telefon. 0423659724.

Email: sperantaus@gmail.com

Echipa editorială și colegiul păstorilor consilieri spirituali își rezervă dreptul de ajustare a textelor, pentru exprimarea corectă din punct de vedere gramatical și pentru respectarea Bibliei.

PROVOCAREA HOMOSEXUALITĂȚII

Samy Tuțac păstor la Biserica Baptistă „Betel” din Timișoara

Ori de câte ori este menționată în Biblie homosexualitatea are o conotație negativă. Niciodată nu veți găsi în Scriptură homosexualitatea având o conotație neutră sau pozitivă, ci întotdeauna negativă. Și totuși homosexualitatea nu este văzută mai rău decât alte păcate, ci e văzută la fel de rău ca toate celelalte păcate. Toate referințele biblice condamnă comportamentul homosexual în mod clar împreună cu idolatria, hoția, adulterul, minciuna, crima și alte păcate. Sunt două întrebări provocatoare care, mai ales acum, necesită un răspuns.

1. Cum poate fi prevenită homosexualitatea?

În nici un caz doar prin marșuri de protest sau comunicări științifice, deși acestea își au rostul mai ales dacă nu instigă la ură, ci la compasiune, la rugăciune și la implicare pentru salvarea celor robiți de păcatul acesta. Cu siguranță nu poate fi combătută nici prin lecturi frumoase și nici măcar prin predici, deși acestea sunt foarte importante și este datoria noastră ca și creștini să afirmăm cu orice risc: „Așa vorbește Domnul!” Iar în cazul homosexualității Sfânta Scriptură spune că homosexualitatea este păcat, iar „plata păcatului este moartea: dar darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică prin Isus Cristos, Domnul nostru” (Romani 6:23).

Și totuși cum poate fi prevenită homosexualitatea?

Prin edificarea unui mediu familial sănătos.

Deoarece homosexualitatea este generată frecvent prin relațiile incorecte și nesănătoase dintre părinți și copii, dar și datorită relațiilor nesănătoase dintre cei doi părinți, prevenirea homosexualității trebuie să înceapă în familie. Nici un copil nu va deveni homosexual dacă se bucură de căldură și de o relație emoțională sănătoasă cu ambii părinți. Biserica trebuie să susțină modelul biblic fundamental al familiei, în care tatăl și mama au roluri definite foarte clar. Biserica nu trebuie să se teamă să spună că tatăl este liderul familiei, copiii trebuie să fie respectați, dar și disciplinați. În același timp părinții trebuie să aibă o relație reciprocă satisfăcătoare. Familiile stabile și sănătoase ajută copiii la a-și dezvolta o gândire sexuală normală.

Prin informarea corectă asupra homosexualității.

Este cât se poate de clar că problema homosexualității trebuie discutată în Biserică și nu negată. Apoi trebuie să ne ferim atât de atitudinea homofobă de condamnare, cât și de atitudinea liberală de negare a păcătoșeniei actelor și comportamentelor homosexuale. Atitudinea noastră ca și creștini, este aceea de a arăta ce spune Biblia despre controlul sexualității, despre dragoste, despre prietenie, despre sexualitate în general, inclusiv despre homosexualitate.

Prin dezvoltarea unei concepții și a unei imagini de sine sănătoase.

Unii dintre cei care au căzut în păcatul acesta al homosexualității au ajuns acolo și datorită unei imagini de sine extrem de proaste. Părinții trebuie să aibă grijă ce imagine de sine proiectează în copiii lor. Fiecare trebuie ajutat să-și înțeleagă valoarea extraordinară în ochii lui Dumnezeu.

2. Care ar trebui să fie atitudinea noastră ca și creștini în mijlocul acestei controversate create de către susținătorii homosexualității?

Să nu acceptăm niciodată să vorbim despre sexualitate fără să vorbim despre căsătorie. De ce este importantă această abordare? Pentru că Biblia așează căsătoria în centrul existenței umane. După ce Dumnezeu i-a făcut parte bărbătească și parte femeiască și i-a adus împreună, le-a spus: creșteți, înmulțiți-vă, umpleți pământul și stăpâniți-l. Pentru

că fiecare căsătorie, fiecare familie trebuie să fie o imagine a Împărăției lui Dumnezeu, pentru că noi am învățat din Scriptură că relațiile sexuale au sens numai în contextul căsătoriei, orice altceva este perversiune, este păcat. De aceea, spune Geneza 2:24: „va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va lipi de nevasta sa și cei doi vor fi un singur trup.” Orice este în afara a ceea ce spune Dumnezeu, în Cuvântul Său, este păcat.

Ar trebui să fim atât de fascinați de căsătoria heterosexuală încât să refuzăm să acceptăm până și posibilitatea căsătoriei homosexuale.

Este foarte posibil ca în următorii ani, sau zeci de ani, Biserica să fie ultima comunitate de pe pământ care să știe cu adevărat ce este căsătoria. Tot mai mult astăzi se redefinește ce înseamnă căsătoria, ce înseamnă familia. Biblia a spus deja demult ce este și biserica are mesajul acesta. *De aceea trebuie să înțelegem că relațiile noastre de căsnicie sunt adevăratele teste ale uceniciei noastre creștine și o puternică armă misionară.* Noi putem să câștigăm toate bătăliile politice (din păcate nu se întâmplă așa) cu cei care susțin homosexualitatea, putem să câștigăm la vot împotriva rezoluțiilor lor, dar dacă pierdem în familie, nu avem nici un mesaj de transmis și am pierdut deja bătălia. Noi trebuie să ne învățăm copiii să admire căsătoria atât prin exemplul nostru personal, cât și prin relațiile dintre noi și să-i facem pe copiii noștri să înțeleagă că noi suntem cei mai fericiți oameni de pe pământ. Nu vor dori copiii noștri să întemeieze familii dacă noi nu-i vom convinge că nu există ceva mai extraordinar în universul acesta, aici pe pământul acesta unde ne-a lăsat Dumnezeu, decât o familie formată dintr-o mamă, un tată și copiii adunați lângă ei.

Ar trebui să îi iubim pe homosexuali mai mult decât iubesc homosexualii homosexualitatea. Orice păcătos își iubește păcatul, dar Biserica trebuie să-i iubească pe păcătoși mai mult decât iubesc păcătoșii păcătoșenia. Așa ne-a iubit Cristos pe noi și noi trebuie să ne iubim unii pe alții și să iubim pe alți păcătoși așa cum ne-a iubit Cristos pe noi. Cu cât mizeria morală este mai mare cu atât va trebui să ne păstrăm calmul și să arătăm tot mai mult dragostea lui Dumnezeu.

BINECUVÂNTAREA

Trecut-a timp îndelungat
De la întâia întâlnire,
De când în inimi ne-a turnat
Isus mărețta Lui iubire.

Și am crescut frumos, mereu
În dragostea cea minunată;
Parfumul ei din Dumnezeu
Umplut-a viața noastră toată.

Trecut-au clipele, iar noi
Am așteptat ca El să scrie
Povestea vieții noastre-n doi,
Ce-ncepe prin căsătorie.

El a făcut să ardă-n noi
Iubirea tot mai mult, mai tare;
În rugăciune amândoi
Cerut-am Binecuvântare.

Și a turnat-o-n al Său har
Umplându-ne de fericire
Când împreună la altar
Îngenunchiat-am, în unire.

Ce mare Dumnezeu avem,
Ce glorios, plin de splendoare!
Ce binecuvântați suntem
Sub mâna Lui ocrotitoare!

Noi nu știam ce va urma,
Doar pe Isus ne-am bizuit
Și am văzut puterea Sa.
De toate El s-a îngrijit.

Le-a rânduit perfect, frumos,
Așa cum nici nu am visat;
S-a ocupat Isus Hristos
Și-orice detaliu-a rezolvat.

Preafericiți ades privim
La tot ce este pentru noi,
La tot ce face... și tânjim
Să îl vedem, să-L întâlnim
Cu reverență amândoi
Să ne-nchinăm, să-i mulțumim.

Paula D.
06 Iulie 2015

TRENUL SPERANȚEI

RĂPIREA DIN SERAI

CAPITOLUL 19

- Ce ai acolo, de-o ții pe furis?

- O casetă cu Billy Smith.

Citesc pe copertă – Barry Smith, (de unde l-o fi scos Aneta pe Billy?)

- Cu ce e, despre ce e vorba, ce film este? Mă interesez eu.

- Este din Apocalipsa, despre Răpire, despre venirea lui Isus, hai să-l vedem.

Las caseta din mână și ies în grădină. Ciripesc păsărele prin pomi, e umbră deasă, totuși cald. Mă plimb pe sub pomi cu amintirile mele. Răpirea... de unde știu eu filmul ăsta? Așa, acum îmi vin acasă; ăsta trebuie să fie frumos... E „Răpirea din Serai”. Îmi aduc aminte că erau covoare persane frumoase în România, aduse din Iran sau Turcia. Arăta niște arabi călări pe cai frumoși, cu o sabie într-o mână și cu o cadână la subțioară.

Am văzut un alt film, mai demult, despre „Răpirea din Serai”, un film vechi. Cadânele țipau ca din gură de șarpe, dar până la urmă s-au îmbunătățit și le arăta dansând, vesele și frumoase, acoperite cu voaluri colorate. Dansau pe masă, pe o masă mare, apoi dansau pe o plasă de frânghie cu ochiuri mari. Stai așa, moșule, ăsta e alt film. Înapoia mea satano!

Așa se întâmplă mereu; mă gândesc la ceva frumos și gândul îmi fuge la nenorociri. Vreau să spun o vorbă bună și spun o prostie, vreau să fac un lucru bun și fac unul rău, ascult un pocăit cum se roagă de mi se rupe inima și când mă uit la el îmi pare că are ochii roșii, de bețiv. Vreau să mă pun pe genunchi și să mă rog și eu ca ei, dar genunchii mă dor, spatele-mi e țeapăn, când aș vrea să râd sunt trist. Este ceva în neregulă cu mine.

Parcă este prea multă lumină în grădină, păsările astea m-au asurzit. Unde să mă ascund, unde să mă odihnesc? Mă îndrept grăbit spre WC. Intru înăuntru, încui ușa, pun capacul pe scaun și mă așez pe el. Este bine în WC. Nu intră nimeni să mă deranjeze, este răcoare. Îmi lipsește tare mult un kil de vin. Tare bine mi-ar prinde un kil de vin, orice... O, dacă aș putea, dacă aș putea... Dacă aș putea să stau ascuns aici, în WC, vreo 10 ani. Să scap de toate, să îmbătrânesc cu 10 ani. Multe se schimbă în 10 ani. Gusturi și plăceri,

viața se schimbă în 10 ani. O, dacă aș putea, dacă aș putea să uit de toate, să nu-mi mai aduc aminte de nimic. Ce să fac? Cum să fac? Am nevoie de un ajutor. Ajută-mă, Doamne... Mi-am îndoit genunchii și mi-am rezemat coatele de scaun:

- Doamne, de cine m-am ascuns eu aici? De Aneta? De copilaș? De Smith, de mine însumi? De Tine? Ascultă-mi rugăciunea și scapă-mă, eliberează-mă! O aud pe Aneta chemându-mă:

- Moșule, vino să vedem „Răpirea!”

- Imediat! Trag apa și ies la lumină. Hai să vedem „Răpirea din Serai”.

Era vorba de cu totul altă „Răpire”. Omul ăsta a vorbit, și a scris pe o tablă, dovedind că lumea merge spre autodistrugere. Că diavolul guvernează omenirea, că numai cei credincioși vor scăpa de pedeapsa veșnică. Spunea că să devii credincios este simplu:

Trebuie să regreti păcatele tale, să recunoști că Isus este Fiul lui Dumnezeu, că a murit pentru păcatele tale, că a înviat din morți și să-L primești ca Domn și Mântuitor ai tău.

A mai spus:

- Mulți dintre voi, foarte mulți, se vor preda Domnului chiar acum, fără chiar să vrea. Duhul Sfânt, care lucrează în voi, vă cheamă.

Și a mai spus:

- Cine vrea, să repete după mine.

A început o rugăciune. Eu priveam la televizor cum se roagă acest om și, în mintea mea, l-am înlocuit cu Ovidiu. Nu mai era Barry Smith, ci era Ovidiu, îngenunchiat, se ruga pentru mine. Am privit-o pe Aneta. Alunecase jos, pe genunchi, și repeta vorbele lui Ovidiu. Mi-am împreunat și eu palmele și am preluat firul rugăciunii:

- Recunosc că sunt un păcătos, regret păcatele pe care le-am făcut, vreau ca de acum, Tu, Doamne Isuse, să fi Domn și Mântuitor al meu. Amin!

S-a terminat, s-a dus Barry Smith, s-a dus Ovidiu, Aneta nu s-a mai văzut și Gogu, copilașul, dormea lângă mine pe dușumea. Am dormit un somn lung, dulce, fără vise.

Constantin Oprănescu

va urma.

POCĂINȚĂ

Nevrednică sunt, Doamne, milostivirii Tale
Și Ți-aș cerși iertare, dar nu știu cum să cer;
Ci Tu pricepi cuvântul din mute osanale
Și tâlcul rugăciunii de lacrimi și tăceri.

Îmi știu fărădelegea: greșită sunt, Stăpâne,
Prea mult am stat cu ochii plecați, cătând în lut,
Prea multe griji avut-am de zilele de mâne
Și n-am iertat, când rana în suflet m-a durut.

ZORICA LAȚCU

Ți-am prea iubit făptura, de Te-am uitat pre Tine,
Și cântecul țărânei l-am ascultat prea mult,
Am irosit comoara de armonii divine
Și glasul cel de taină eu n-am vrut să-l ascult.

Mi-am împletit cântarea din grele flori de tină,
Am îndrăgit mirosul de verde și de crud,
Am prea iubit amurgul, cu zarea-i de lumină
Și turma de căprițe, cu botul mic și ud.

Mi-am împletit cântarea din floare de mătasă,
Am îndrăgit mirosul de miere și de tei,
Am prea iubit podoaba și haina de mireasă,
În zâmbetul câmpiei, mijind sub pașii mei.

Nevrednică sunt, Doamne, milostivirii Tale,
Căci n-am sporit talantul, pe care mi l-ai dat,
Ci ca un rob netrebnic, am irosit în cale
Mulțimea milei Tale și darul Tău bogat.

Acum, cutremurată de taina Cinei sfinte,
Stau, Doamne, înainte-Ți, în goliciunea mea,
M-apasă greu pe umeri aducerile-aminte
De patimile firii, de toată pofta rea.

Din gând smerit primește, Isuse, rugăciunea,
Hrănește-mă pe mine cu har îmbelșugat,
Adapă-mă cu mila, îmbracă-mi goliciunea
Cu raza de sfințenie din chipul Tău curat.

Să nu mă lași, Preabune, să plec nemângâiată,
Căci îmi cunosc păcatul și taina Ta o știu.
Strig către Tine, Doamne, din inima plecată,
Să nu mă lepezi astăzi, ci lasă-mă să viu.

Sfințește-mă, Isuse, și taina mi-o arată,
Pogoară-n minte harul prin ungerea cu mir,
Și fă să nu mă ardă văpaie-nfricoșată,
Când buza mea de tină sorbi-va din Potir.

FOCUL

Căsuța mea de scânduri s-a aprins.
Ardea în noapte. Focul a cuprins
Și tindă și odăi și coperiș.
Voiam să ies din casă pe furis

C-o legătură-n mână. N-am putut.
În val de flăcări albe m-am zbatut.
Vecinii toți dormeau, și în zadar
Plângeam închisă-n grinzile de jar.

Și ca să pot scăpa din casa mea.
Am lepădat și haina căci ardea,
Și-am aruncat și legătura-n foc.
Mă-năbușeam și nu vedeam deloc.

Cuprinsă de uimirea morții, stam,
În oarbă nemișcare, așteptam
Să ardă-n mine tot, să fiu un scrum,
Și vântul să mă vânture pe drum.

Am auzit un zvon de prăbușiri
Și casa mea pieri; subțiri, subțiri...
Se ridicară palele de fum,
Și-n goliciunea mea, pornii la drum.

Cerșeam lumini, și-n pragul nopții reci,
S-au fost deschis' zări albe de poteci.
Curată ca o candelă-n altar,
cu trupul plin de răni, dar cu mult de har,

M-am pomenit urcând pe scări cerești
Spre miezul Dragostei Dumnezeiești.
Știam de-acum că focul a fost pus
În casa mea, de Mâna lui Isus.

ZORICA LAȚCU

O SĂPTĂMÂNĂ PENTRU ÎMPĂRĂȚIE

Păstor Ionel Tuțac

Există mulți credincioși (păstori, misionari, evangheliști, profesori, ziarști sau personal administrativ) care lucrează zilnic pentru Dumnezeu și ei merită aprecierea noastră. Ce-ar fi, însă, dacă fiecare membru din bisericile noastre ar lua inițiativa să lucreze o săptămână pe an pentru Dumnezeu?

Dacă fiecare creștin ar lucra o săptămână pentru Împărăția lui Dumnezeu casele noastre de rugăciune, unele aflate în condiții deplorabile, ar fi mai curate, mai atrăgătoare și mai primitoare.

Dacă fiecare creștin ar lucra o săptămână pentru Împărăția lui Dumnezeu păstorii noștri ar fi mai puțin implicați în problemele administrative și ar avea mai mult timp pentru rugăciune și pentru pregătirea predicilor.

Dacă fiecare creștin ar lucra o săptămână pentru Împărăția lui Dumnezeu bolnavii noștri, aflați în spital sau acasă, ar suporta mai ușor suferința și ar fi mai încrezători în privința rugăciunii.

Dacă fiecare creștin ar lucra o săptămână pentru Împărăția lui Dumnezeu fiii risipitori ar înțelege că Bisericii îi pasă de starea lor și șansele de a reveni în Trupul lui Hristos ar fi mai mari.

Dacă fiecare creștin ar lucra o săptămână pentru Împărăția lui Dumnezeu copiii orfani și văduvele ar înțelege esența religiei și ar descoperi valoarea familiei, inclusiv dragostea familiei creștine.

Dacă fiecare creștin ar lucra o săptămână pentru Împărăția lui Dumnezeu prietenii și vecinii noștri nepocăiți ar avea ocazia să descopere dragostea lui Dumnezeu descrisă pe paginile Sfintei Scripturi.

Dacă fiecare creștin ar lucra o săptămână pentru Împărăția lui Dumnezeu momentul reînțoarcerii lui Mesia ar fi mai aproape de fiecare din noi, iar Evanghelia mântuirii ar ajunge mai repede până la marginile Pământului.

Ți-ar plăcea ca în această vară să renunți la o săptămână de concediu pentru a lucra gratis pentru Împărăția lui Dumnezeu? Oportunități de slujire există peste tot! Depinde doar de voința ta!

OARE DE CE...

...majoritatea oamenilor când se gândesc la Biserică, nu se gândesc la o experiență dătătoare de viață care rezultă din cunoașterea lui Cristos...

...majoritatea oamenilor când se gândesc la Biserică, se gândesc la predici plictisitoare, irelevante și la apeluri pentru bani...

...pentru mulți oameni, botezurile, nunțile, înmormântările sunt singurele scopuri pe care le slujește Biserica...

...nici un membru din Biserică nu se gândește să organizeze "vinerea asta" o agapă la el acasă și să invite toți pastorii și comitetul Bisericii...

...prea adesea structurile bisericesti împiedică evlavie și permit, fără să-și dea seama, manifestarea lipsei de evlavie...

...mesajul Evangheliei oferă libertate spirituală, iar structurile noastre locale ne încătușează și ne seacă încet, dar sigur, de viață și bucuria spirituală pe care trebuie să le transmitem altora...

Nu cumva sistemele noastre apăsătoare ne-au plafonat? Nu cumva e ceva greșit în structurile noastre? Oare de ce...

Păstor Samy Tuțac

Îți aducem mulțumire

Îți aducem mulțumire, pentru harul minunat,
Pentru jertfa de pe cruce, pentru Fiul întrupat.
Îți aducem mulțumire, pentru apă, pentru pâine,
Pentru sarea din bucate, pentru azi și pentru mâine,

Îți aducem mulțumire, Doamne Tată, pentru viață,
Pentru Biblia cea Sfântă, ce ne-ndrumă și ne-nvață.
Îți aducem mulțumire, pentru stele, pentru soare,
Pentru floarea din câmpie, cu mireasma-mbietoare.

Îți aducem mulțumire, pentru Duhul Tău cel Sfânt,
Pentru mângâierea caldă ce-ai lăsat-o pe pământ,
Îți aducem mulțumire, pentru-a Ta îmbărbătare,
Pentru ungerea divină, ce ne dă azi vindecare.

Îți aducem mulțumire, pentru rodul din câmpie,
Pentru ploaia care cade, pentru-a cerului solie.
Îți aducem mulțumire, pentru picurii de rouă,
Pentru-a Ta credincioșie, pentru viața noastră nouă.

Îți aducem mulțumire, pentru dulcele din bob,
Pentru modelarea care, a făcut preot, din rob.
Îți aducem mulțumire, pentru dragoste, iertare,
Pentru șansa la o viață sfântă și biruitoare,

Îți aducem mulțumire, pentru-a Ta înțelepciune,
Pentru planul de salvare, ce-a făcut în om minune.
Îți aducem mulțumire, pentru ziua de-Înălțare,
Pentru pace și speranță, pentru-
a cerului splendoare,

Îți mai mulțumim Părinte, pentru frați, pentru surori,
Pentru sfânta cercetare și ai Duhului fiori.
Mulțumim Isuse Doamne, pentru-a noastră Adunare
Care-Ți cântă și-Ți dă cinste, în deplină adorare!

Luci Boltașu
07 Februarie 2013, Barcelona

A bătut la poartă

A bătut la poarta sufletului meu,
Într-o zi de toamnă, un om, un ateu
Și îmi spuse-n silă, mustăcînd cuvinte:
„Lasă-te de rugă și de cele sfinte!

Nu vezi că-ntrebarea, nu are răspuns?
Dincolo de moarte, cine a pătruns?
Aici este viața, nu-i nimic mai mult!”
Dar ceva din mine, mă oprea să-ascult.

Mă uitam cu milă, bietul călător,
Rătăcea în lume, n-avea un pridvor
Unde să se-așeze, să se odihnească...
Învățat să nege și să ponegrească.

Se-aciui aproape de inima mea
Și-ncerca să pună deznădejde-n ea.
Dar când îndoiala mă lovea meschin,
Văd că bate-n poartă, un om, un străin.

Haina-i ponosită nu spunea prea multe,
Parcă nici urechea nu voia să-asculte
Ce spunea drumețul... Ce să-nsemne oare,
Glasu-acesta candid, ca raza de soare?

Și-ncepu să-mi bată inima-n crepuscul,
Eul meu se face tot mai mic, minuscul.
Sub mantaua roasă, cine crezi că sta?
Dumnezeu venise chiar la ușa mea!

„Îndoială? Temeri? Unde ți-e credința?
Cel ce crede-n Mine, are biruința!
Nu-asculta de fiara ce strigă și rage,
Dumnezeu lucrează chiar și-atunci când tace.

Dacă simți povara mult prea greu de dus,
Cheamă ajutorul, cheamă-L pe Isus.
Duhul Sfânt încearcă să nu-L întristezi,
O candelă-aprinsă fii, să luminezi!”

A bătut la poarta sufletului meu,
Într-o zi de toamnă, însuși Dumnezeu,
Cu blândețe-mi spuse: „Fiul meu, să crezi,
Rai și iad există, chiar dacă nu vezi!”

Luci Boltașu
22 Septembrie 2012, Barcelona

În Măinile Cui?

Păstor Gelu Bondor, Adelaide SA

„Oile Mele ascultă glasul Meu; Eu le cunosc, și ele vin după Mine. Eu le dau viața veșnică, în veac nu vor pieri, și nimeni nu le va smulge din mâna Mea. Tatăl Meu, care Mi le-a dat, este mai mare decât toți; și nimeni nu le poate smulge din mâna Tatălui Meu. Eu și Tatăl una suntem” (Ioan 10:27-30).

Copiii lui Dumnezeu din toate timpurile s-au văzut pe ei înșiși precum și situațiile în care se aflau ca fiind în mâna lui Dumnezeu. Psalmistul spunea: „El și-a întins mâna de sus, m-a apucat, m-a scos din apele cele mari” (Ps. 18:16).

O minge de baschet în mâinile mele valorează vreo \$15. O minge de baschet în mâinile lui Michael Jordan valorează \$33 de milioane. Depinde de mâinile în care se află!!! O rachetă de tenis este fără de valoare în mâinile mele. O rachetă de tenis în mâinile lui Roger Federer câștigă un campionat mondial. Depinde de mâinile în care se află!!!

Un toiag în mâinile mele va ține la distanță un câine. Un toiag în mâinile lui Moise desparte marea. Depinde de mâinile în care se află!!! Doi pești și cinci pâini în mâinile mele nu ar însemna mai mult decât niște sandwiches. Doi pești și cinci pâini în mâinile lui Isus au hrănit 5000 de bărbați. Depinde de mâinile în care se află!!! Cuie în mâinile mele la ce ar putea folosi ??? Cuie în mâinile lui Isus au avut ca efect salvarea mea, dar și a oricui crede în jertfa și sângele LUI, care curăță orice păcat !

Credem noi aceasta? Credem noi că dacă suntem în Mâna Sa El poate face ceva valoros cu noi și prin noi? Îl credem noi cu adevărat atotputernic? Suntem noi în Mâna Sa, ca aceste obiecte fără viață?

Acestea sunt două puncte ce se desprind din această comparație. Primul se referă la felul în care Îl privim noi pe Dumnezeu. Credem noi cu adevărat că Dumnezeul nostru este atotputernic? Că El poate face cu noi ceea ce dorește. Așa cântăm într-o cântare: „...Ca Tu să faci din mine ce dorești”. Credem noi că El vrea și poate cu adevărat să facă posibil ca „viața lui Isus să se arate în trupul nostru”? (2 Cor. 4:10).

„Iar a Aceluia care poate să vă păzească de orice cădere și să vă facă să vă înfățișați fără prihană și plini de bucurie înaintea slavei Sale...” (Iuda 24).

Poate El să mă păzească de orice cădere? Versetul spune că poate. Atunci de ce mai cad?...

Aceasta conduce la a doua problemă. Dumnezeu mi-a dat voință proprie și El nu mă va forța să-și facă voia în mine, împotriva voii mele. Dacă cred că Dumnezeul meu mă poate păzi de orice cădere, și totuși mai cad, trebuie că ceva se întâmplă de partea mea; ceva se întâmplă la nivelul voinței mele.

Revenind la exemplele de mai sus, deosebirea mare este că aceste obiecte nu au voință proprie, pe când eu am. Pentruca Domnul să-și facă voia cu mine ar trebui ca voința Lui să fie și a mea.

Scriptura spune că: „Dumnezeu este Acela care lucrează în voi și vă dă, după plăcerea Lui, și voința și înfăptuirea” (Filipeni 2:13). Dumnezeu îmi dă voința dar eu trebuie să accept voința Lui ca a mea. Trebuie să ajung așa de predat în toate în Mâna Lui, încât atunci când ascult de El să fie ca și când fac voia mea. Să am o astfel de relație cu El ca voia Lui să fie și a mea, iar când nu este, să renunț la a mea și s-o accept pe a Sa. Să îl iubesc atât de mult încât să îmi placă să împlinesc voia Lui. Iar când ajung la relația cu alții, mai mult sau mai puțin plăcuți, să mă intereseze care este voia Lui cu privire la ei, și pe aceea s-o caut a o împlini.

Când ajung la alții despre care deja am o opinie formată, să fiu în stare, de dragul Său, să mă schimb, să renunț la ea și să accept voința Lui cu privire la acele persoane. Acesta ar trebui să fie scopul principal când ne rugăm pentru cineva, să aflăm care este voia Domnului cu privire la acea persoană, și nu

să-l spunem Domnului ce să-i facă, în funcție de cum înțelegem noi situația.

Acesta a fost motivul pentru care Domnul Însuși a venit pe acest pământ: „Eu ... nu caut să fac voia Mea, ci voia Tatălui, care M-a trimis” (Ioan 5:30). Deși voia Sa ca Fiul desăvârșit nu a avut nimic păcătos în ea, totuși nu a venit să-și facă voia Lui, ci pe a Tatălui. Ca om pe acest pământ, a ajuns în situații ce depășesc înțelegerea noastră deplină când a spus: „Tată, dacă voiești, depărtează paharul acesta de la Mine! Totuși facă-se nu voia Mea, ci a Ta” (Luca 22:42). Și totuși, numai prin această predare deplină de voință, s-a putut desăvârși mântuirea mea, mântuirea noastră.

Cum răspundem noi?... De aceea spunea El: „Căci oricine face voia lui Dumnezeu, acela Îmi este frate, soră și mamă” (Marcu 3:35).

Acestea toate, ca și multe alte aspecte similare, sunt cuprinse în „a fi în mâna Domnului”. Vrem noi cu adevărat să fim în mâna Sa, pentru ca valoarea noastră și a ceea ce se poate realiza prin noi, să crească? Așa cântăm, așa ne rugăm, așa spunem. Și totuși ... vrem noi cu adevărat și pe deplin?? Dacă DA, atunci să ne punem grijile, tristețile, frica, speranțele, visele, familia, relațiile în mâinile lui Dumnezeu, și să le lăsăm acolo. Atunci ne vom putea odihni în timpul nopții, știind că Dumnezeu nu doarme, și El lucrează pentru noi!

„Și aruncați asupra Lui toate îngrijorările voastre, căci El însuși îngrijește de voi” (1 Petru 5:7). Și „nimeni să nu vă răpească premiul alergării, făcându-și voia lui însuși, printr-o smerenie și închinare la îngeri, amestecându-se în lucruri pe care nu le-a văzut, umflat de o mândrie deșartă, prin gândurile firii lui pământești” (Coloseni 2:18).

Atingerea mâinii unui maestru

Era o vioară veche și uzată, iar cel care ținea licitația nu considera că merită să piardă foarte mult timp cu ea. De aceea, a luat-o în mână, a zâmbit și a spus : „Cine începe licitația, prieteni? Cine oferă un dolar? Un dolar persoana de colo! Doi dolari dincolo! Oferă cineva trei dolari? Trei dolari o dată! Trei dolari de două ori ! Mai oferă cineva peste trei dolari ?”

Dar, iată, din spatele sălii, un bătrân cu părul albit de vreme a ieșit în față și a luat arcușul. Apoi a șters praful de pe vechea vioară, a pus arcușul pe ea și a cântat o melodie atât de pură și de frumoasă, încât părea că se auzea un cor de îngeri.

Când muzica s-a terminat, persoana care ținea licitația a întrebat, cu o voce mult mai blândă:

„Oferă cineva o mie de dolari pentru această vioară? Două mii de dolari? Două mii de dolari! Oferă cineva trei mii? Trei mii, o dată... trei mii de două ori... Adjudecat!”

Oamenii din sală au ovaționat, deși unii dintre ei au strigat:

„Nu înțelegem, ce anume i-a schimbat valoarea ?”...

Răspunsul a venit imediat: „Atingerea mâinii unui maestru !”

Și uite așa și omul, cu viața dezacordată, lovit și împovărat de păcat este scos ieftin la licitație în fața mulțimii necugetate, precum vioara de care am vorbit.

Dar vine Maestrul, și mulțimea n-o să înțeleagă niciodată cât valorează un suflet, și ce mult a însemnat: „Atingerea divină a Maestrului”.

Myra Brooks Welch

MĂRTURIE

DOCTORUL GERHARD DIRKS = DOCTORUL GERHARD DIRKS

Aceasta este o istorie de neuitat a unui om care a fugit ca să-și scape viața lui, și a familiei lui, de urgia holocaustului - Doctorul Gerhard Dirks.

Erau mulți care umblau după el: naziștii, comuniștii și polițaii din Germania de Est. El a reușit să-și capete libertatea în Vest, datorită curajului și minții lui. Însă, deși el nu a știut asta atunci, Dirks știe acum că el a mai avut ceva mai important decât curajul și mintea sa. El l-a avut pe Dumnezeu de partea lui, care l-a ajutat să scape din multe situații periculoase. Când a venit Dirk în Vest, a adus multe cu el. Invențiile lui au fost pivotul principal în dezvoltarea computerelor de la începuturile lor.

Astăzi, Dr. Dirks, trăiește în Nordul Californiei ca cetățean American.

El, fiind expert în computere, nu putea pricepe cum ține Dumnezeu, dacă există, evidența la tot ce a făcut fiecare om de pe pământ. I se părea imposibil.

Când era în Elveția, la un sanatoriu, s-a întâlnit cu o veche cunoștința de-a lui care l-a părut foarte schimbat. Avea o pace și o liniște în suflet, de invidiat. Când l-a întrebat cum a primit așa o pace, acela a zis că a devenit creștin, că și-a încredințat viața în mâna lui Isus Cristos de la care a primit mântuirea. Curios și doritor de o pace asemănătoare, s-a dus la o întâlnire de bărbați creștini, unde a pus și el o întrebare, și anume a întrebat:

„Domnule Richter, ce poți spune cuiva care crede că el nu este păcătos?”

Domnul Richter i-a spus atunci să facă următoarea experiență: să ia patru foi de hârtie și să facă pe ele niște liste, și anume:

1. Pe prima pagină să scrie orice situație, de care își amintește când a zis o minciună, când a dat unuia care a lucrat pentru el un răspuns neclar, când a făcut o promisiune pe care nu și-a ținut-o, și de câte ori a promis ceva pe care nu intenționat niciodată să facă.

2. Pe pagina a doua i-a spus să scrie ceea ce ține el ascuns în inima lui. Să fie cinstit pentru că nimeni nu dorește să vadă hârtiile; nu trebuie să le arate la

nimeni ci doar să le citească el singur. Să scrie ceva, care dacă se va afla, ceva în el însuși va muri.

3. Pe pagina a treia i-a spus să scrie o listă cu toți prietenii lui cărora le-a făcut ceva care nu dorește ca ei să-i facă lui, indiferent dacă ei l-au provocat.

4. Pe pagina a patra i-a spus să facă o listă cu toate faptele bune care le-a făcut el cuiva, în viața lui, fără ca să aștepte ceva în schimb.

Apoi Domnul Richter i-a zis următoarele:

„Eu cred că orice om care scrie cele patru pagini cinstit, va vedea că este un păcătos, și că are o nevoie disperată de iertare, de mântuire.”

Gerhard neconvins, a făcut exact ce i-a zis Domnul Richter. A luat patru pagini de hârtie și a scris cele cerute de el. A fost uluit și stânjenit de câte a putut să scrie pe prima pagină, și apoi cu câte a putut înșira pe a doua. A fost și mai rău cu a treia. Habar nu avusese că făcuse atâtea lucruri teribile la așa de mulți oameni. Dar a fost a patra pagina care l-a dărâmat. Aceasta a rămas nescrisă, goală. Nu era nimeni, dar absolut nimeni căruia el să-i fi făcut vreodată vreun serviciu în mod neegoist (altruist). Și atunci, a știut dintr-odată unde ține Dumnezeu toate datele despre fiecare om de pe acest pământ: **Dumnezeu ține datele despre Gerhard Dirks în Gerhard Dirks.**

Tot ce a gândit el vreodată, a văzut, a auzit, a zis și a făcut, totul era acolo și datele din mintea lui erau neschimbate, nealterate și irevocabile. El însuși era fila lui personală. Fiecare ființă umana este arhiva ei personală. Dumnezeu nu trebuia să țină datele nicăieri în alta parte.

Și uitându-se la cele patru pagini a zis:

„Gerhard Dirks, nu cred că îmi place cine ești.”

Lacrimile i-au umplut ochii. A alunecat de pe scaun pe genunchi și a zis: **„Isuse Cristoase, ai milă de mine și spală-mă în sângele Tău!”**. Fusese crescut de mic în Biserica Luterană.

În câteva minute s-a oprit din plâns. A știut că ceva s-a întâmplat. Un zid căzuse, zidul care stătuse între el și Creatorul său. Acest zid a fost dărâmat de Cristos. Acum știa ce înseamnă să ai părtășie cu Tatăl Ceresc.

S-a gândit la o mai bună analogie. Nu fusese un zid ci mai degrabă o sferă făcută din piatră, o sferă care

forma o închisoare. Îl ținuse pe el închis în ea, și pe Dumnezeu afară. I-a ținut afară și pe alții – afară din viața lui și din inima lui. Așa cum cunoștea acum nevoia pentru Domnul lui, în suflet i se trezise și altă nevoie. El simțea acum dorința de părtășie cu fratele său. Trebuie neapărat să-l caute pe Fritz, fratele lui, și să-i spună ce i s-a întâmplat.

Sora Despina Bulmer, Perth WA (traducere din cartea The Dirks Escape de Brandon Rimmer).

Unde se află pacea pe pământ?

(urmare din numărul trecut)

Viitorul prezice încă mai multe războaie. Și atunci, *unde* este pacea? Pacea pe care a promis-o Dumnezeu este mult mai înaltă decât armonia dintre om și om sau dintre popor și popor. Când le vestește oamenilor pacea, Dumnezeu crea însăși *temelia păcii*, și anume: „pacea cu Dumnezeu”. Pentru ca oamenii să fie în armonie între ei, trebuie să aibă această pace de la temelie. Cine nu o are, nu poate fi în pace nici cu el, nici cu aproapele. Cât de repede s-ar stinge orice neînțelegere sau război, dacă cei cu răspundere din ambele tabere ar avea pacea *cu* Dumnezeu!

Satan, marele dușman al lui Dumnezeu și al oamenilor, este autorul discordiei din această lume. El are tot interesul ca oamenii să nu trăiască în pace, de aceea îi rățăcește și-i orbește, ca să se dușmănească prin ură și războaie. Numai așa poate să-i țină pe oameni sub influența sa; în ce-i privește pe cei care au primit pacea *cu* Dumnezeu, pe aceștia i-a pierdut de sub autoritatea sa. Cât timp distrugătorul păcii își desfășoară lucrarea în libertate, pe pământ nu poate exista pace: „Pentru cei răi nu este pace, zice Dumnezeul meu” (Isaia 57.21). Omul se află în război cu Dumnezeu și, din cauza aceasta, trăiește într-o teamă continuă, dincolo de toată dezvoltarea tehnicii sale. Se vorbește despre pace și se depun eforturi pentru

obținerea ei, dar, atât timp cât omul nu are *pacea lăuntrică*, nici *pacea exterioară* nu va fi cunoscută pe pământ.

La Golgota, Domnul Isus l-a învins pe dușmanul păcii. Astăzi Satan încă este liber, dar zilele pe care le mai are îi sunt numărate și, din acest motiv, mânia sa e foarte mare. El este judecat și de aceea răcnește cu ură, căutând, pe cât posibil, să-și asocieze cât mai mulți oameni sub sentința care îi este deja rostită. Dacă aruncăm o privire în istoria omenirii, observăm cât de mult a reușit aceasta...

La cruce, pe când mânia pentru păcatul omenirii se vărsa peste Fiul Său, Dumnezeu croia un drum: făcea pace *prin* sângele Domnului Isus. „*Prin* El... să împace toate lucrurile *cu* Sine, fie cele de pe pământ, fie cele din ceruri, făcând pace *prin* sângele crucii Lui” (Coloseni 1:20).

Dându-și viața de bunăvoie, Domnul Isus a devenit Mijlocitorul dintre om și Dumnezeu, astfel că oricine vine la El cu credință și își recunoaște starea, primește *pacea conștiinței*, adică pacea *cu* Dumnezeu.

Pentru cel răscumpărat, la pacea *cu* Dumnezeu, se adaugă și „pacea *lui* Dumnezeu” (*pacea inimii*). În vijeliile și luptele vieții, în orice împrejurare, zi de zi, oameni de toate naționalitățile, rasele și limbile, se

odihnesc în această pace, fiind moștenitori ai Împărăției lui Dumnezeu. Încă trăim o perioadă când această pace adevărată este umbrată de împărăția întunericului cu războaie, mânie și distrugere. Dar Biruitorul asupra distrugătorului păcii, Domnul Isus Hristos, este *Prințul păcii* și curând își va întemeia *Împărăția păcii* în această lume.

Pacea câștigată la Golgota este definitivă.

Nu este trecătoare sau supusă slăbiciunii, ci este adânc înrădăcinată în lucrarea minunată a Domnului Isus. Tatăl este deplin mulțumit de lucrarea Fiului, pentru veșnicie. Fiecare credincios în parte se poate bucura de ea: „*Deci, fiind îndreptățiți din credință, avem pace cu Dumnezeu prin Domnul nostru Isus Hristos*” (Romani 5.1).

Câteodată credinciosul este nevoit să constate descurajări și neliniști în inima sa. Aceasta se întâmplă când lucrurile acestei lumi iau primul loc în inimă. Îngrijorările, greutățile, boala, oboseala, neascultarea, împiedică și strică liniștea inimii.

Necredințioșia, iubirea lucrurilor lumii, lipsa de evlavie clatină pacea inimii.

Satan se bucură când reușește să-i facă pe credincioși lipsiți de pace. Dar va veni curând clipa când se vor putea bucura pe deplin de pace. Aceasta va fi când Domnul Isus va reveni pentru a-i duce pe ai Săi în locașul cu *pace veșnică*, în Casa Tatălui. Atunci lupta cu dușmanul păcii va lua sfârșit. Toate obstacolele de pe calea credinciosului vor dispărea.

O veșnică desfătare în adevărata pace va fi partea tuturor celor credincioși. Nici o slăbiciune, nici o influență rea nu vor mai putea descuraja inima credinciosului când va trăi în desfătarea păcii. Această pace întrece orice așteptare; și nu poate fi descrisă. Însuși Prințul păcii va fi în mijlocul alor Săi. Acolo nu vor mai fi certuri și războaie. Nici moartea nu va mai exista. Speranța acestei păci umple de bucurie pe fiecare credincios și îi dă putere de a stăruii în credință până va ajunge la țintă.

<http://www.gbv.ro/vestea-buna>

Dragi cititori, vă reamintim că ziua de 19 Septembrie este declarată de Națiunile Unite ca fiind Ziua Internațională a Păcii. Să continuăm să ne rugăm pentru pacea în lume, în mod special pentru pacea în Israel.

PACEA DOMNULUI

***

De mii de ani nu este pace-n lume
Și-un zbcium ne-ncetat e-n tot ce-i viu;
De la arcași pe armăsari în spume
Și până la atomica genune
Numai cu sânge cronicarii scriu.

Tratatele de pace încheiate
Au arma nucleară ca antet,
Și-oricum ar fi: semnate, nesemnate,
Ele se fac pentru a fi-ncălcate
Și umbra morții se întinde-ncet.

E pacea o himeră parazită?
O, nu! Ni se răspunde din Cuvânt.
Căci în Împărăția mult dorită
Neprihănire e, desăvârșită,
Pace și bucurie-n Duhul Sfânt.

Haideți să proclamăm Împărăția
În inimi, în familii, în cetăți,
Domnului păcii să îi dăm domnia
Și-n juru-l să ne strângă bucuria
Cum se reface-ntregul din bucăți.

Și-această bucurie să inunde,
Sfințindu-ne, pentru Acel ce-i sfânt,
Căci Pacea Domnului de ne pătrunde,
Putem să declarăm oricând, oriunde:
„Precum în cer, așa și pe pământ!”

Simion Felix Marțian

BANII – binecuvântare sau blestem?

„Iubirea de bani este rădăcina tuturor lucrurilor”

1 Timotei 6:10.

Gigi a ajuns în Cer. Este anul 2100 dH. Gigi încearcă să-i explice unui înger motivul pentru care el a avut o mașină foarte scumpă pe pământ:

- Am avut o mașină sport, formidabilă! Avea cel mai tare motor posibil? Îngerul își amintește vag:

- Hm, hai să vedem. Secolul 21, asta era după cal și căruță. A, da, erau acele vehicule cu patru roți pe care le foloseați în călătorii. Deci această mașină sport, foarte rapidă te ajuta să te deplasezi foarte repede. Gigi răspunde:

- De fapt, știi, erau limite de viteză și nu puteam să merg prea repede. Îngerul:

- Atunci probabil că era foarte încăpătoare și puteai transporta multe lucruri.

- Sincer să fiu, nu era încăpătoare de loc. Știi, Lamborghini are doar două locuri, dar făcea impresie mare celor care mergeau cu mine, și privitorilor.

- Atunci, probabil că era ieftină...

Aici, Gigi răspunde stânjenit:

- De fapt costa foarte mult, în special asigurarea pe care o plăteam... A trebuit să lucrez ore suplimentare ani în șir ca să o pot plăti.

- De ce ai mai cumpărat-o? Gigi devine un pic agitat:

- Ei bine, oamenii se uitau la mașină și mă admirau.

- Vrei să spui că ți-ai pierdut timpul, banii și efortul cumpărând o mașină doar pentru că era mai specială și făcea ca să se uite oamenii după tine?

Gigi răspunde foarte stânjenit:

- La acea vreme, când eram pe pământ, mi s-a părut un lucru foarte important... Dar văd că din punct de vedere al Cerului... totul este fără valoare. Măcar demi cheltuiam banii pentru ceva ce ar fi meritat, și timpul făcând ceva util...

Peste un milion de ani, uitându-te înapoi, la viața ta, ai fi stânjenit în legătură cu modul în care ți-ai cheltuit banii în timpul scurtei tale vieți.

Cât de real este faptul că banii mulți te pot distruge.

Cu greu scapi „nemânjit”. Un mare rău este și lipsa lor. Un om flămând devine mânios. Revoluțiile, însoțite de genocid, sunt operele oamenilor fără bani. Chiar și simpla lor pomenire dăunează. Atât a-i avea, cât și a nu-i avea, aduce neazuri.

Rezolvarea acestei dileme constă în a trăi ca și când n-ar exista, nelăsându-i să-ți influențeze deciziile.

Nu căuta slujba care ți-ar aduce cei mai mulți bani, ci pe cea care te-ar face de folos societății.

Nu te căsătorești cu fata sau băiatul care are cei mai mulți bani, ci cu partenerul pe care l-ai face cel mai fericit.

Nu-ți cumpăra cele mai scumpe lucruri, ca să te poți lăuda cu ele, dar nici cele mai ieftine, pentru că nu sunt de calitate. Cumpără ceea ce este necesar. Obligă-ți mintea să hotărască între a deține sau nu această falsă valoare – banii.

Fă astfel ca, faptul în sine, de a avea sau nu avea bani, să nu-ți influențeze gândirea, și astfel vei fi scutit de multe neazuri.

Investește-i în a-i ajuta pe alții și atunci, banii vor deveni o binecuvântare în viața ta.

Dorina Iancu, Perth, WA

Cu ce rămâi?

Traian Dorz

Cu ce rămâi din toate
Spre câte-n lume-alergi
Cu tine-n veșnicie
Ce iei să duci când mergi?

Cu ce rămâi din banii
Pe care-i strângi zgârcit
Când moartea o să-ntrebe
Tu pentru ce-ai trăit?

Cu ce rămâi din câte
podoabe cauți și-mbraci
Când mulți n-aveau nici zdrențe
Ci tremurau săraci?

Cu ce rămâi din slava
Deșartă ce ți-ai strâns
Când o să vină focul!
Cu scrâșnete și plâns?

Cu ce rămâi în urma
Cumplitului pârjol
Când toate-arzând, pleca-vei
Sărac, nebun și gol?

Când Domnul o să vină
Cu slavă sau cu munci
Când tot ce-ai azi pieri-va
Cu ce rămâi atunci?

SPERANȚA - ȘTIRI

MĂRTURII DIN EUROPA ȘI ȚĂRILE ARABE

Când **Nassim Ben Imam** a ajuns în Germania cu părinții lui, venind dintr-o țară musulmană, își amintește că prima lui experiență în această țară, a fost să gândească despre Germania, o țară creștină, ce îmbrățișa o religie a păcatului. „Vedeam oameni dezbrăcați la televizor, bărbații și femeile locuiau împreună fără să se căsătorească, și acestea erau roadele religiei creștine”, spune Nassim. Dar apoi Nassim a descoperit creștinismul real și astăzi este un creștin evanghelic ce predică Evanghelia altor persoane de credință musulmană sau de alte credințe. „Atunci când oamenii înțeleg cine este Isus, îl iubesc din ce în ce mai mult. Și când musulmanii înțeleg mai bine cine este Mahomed, ce semnifică Coranul și istoria acestuia, se îndepărtează de Islam”, mai spune Nassim.

Opinia lui Nassim este că Islamul pare să fie puternic, dar acesta se alimentează din vidul spiritual din țările unde creștinismul este slab. „Puterea cea mai mare a Islamului constă în debilitatea creștinilor, și este ceea ce se întâmplă în Germania, în Statele Unite și în toate țările occidentale”, se lamentează Nassim.

Fratele Rachid este fiul unui imam marocan ce a trăit ca creștin în secret timp de 15 ani. Acum, prezintă un program în limba arabă intitulat „**Întrebări Provocatoare**”, care îi determină pe musulmani să-și investigheze credința.

„Mulți musulmani spun: *dacă ceea ce face ISIS este Islamul, atunci eu îl părăsesc*. Unii devin ateii. Există un mare val de ateism în lumea arabă acum și există un mare val de convertiri la creștinism, oameni care îl urmează pe Hristos. Eu niciodată nu am mai văzut așa ceva. Niciodată Islamul nu s-a confruntat cu o astfel de criză”, a comentat Rachid.

Cu toate că Islamul este pregătit să domine occidentul, fratele Rachid crede că creștinii nu trebuie să se teamă. El este convins că este o religie care moare încetul cu încetul. „Islamul nu este un instrument al lui Dumnezeu pentru a judeca occidentul. Oamenii se tem pentru ceea ce văd la știri, dar chiar violența este un semnal al acestui colaps”, concludă Rachid.

www.stiricrestine.ro

În timp ce militanții islamici continuă să ucidă creștini peste tot în Orientul Mijlociu, unii teroriști au avut întâlniri cu Isus.

Un misionar din Orientul Mijlociu a spus că un învățător jihadist al grupării SIIL s-a întors la Biblie pentru că s-a săturat de ucideri. Povestea acestui șeic din Arabia Saudită, un învățător islamic pentru gruparea SIIL, este una dintre cele mai noi relatări despre jihadiști care se convertesc la creștinism sau care își doresc să învețe mai multe despre credință. Șeicul călătorea spre casă din Liban, când i-a cerut o Biblie unui șofer de taxi. Șoferul de taxi cunoștea un creștin din Beirut, care a fost foarte bucuros să-i ofere tipului cu barbă o biblie dar l-a întrebat, dacă vrea să spună, de ce are nevoie de o Biblie. I s-a răspuns că e un șeic din Arabia Saudită, adică un învățător al islamului. A fost în Siria și i-a învățat pe militanții SIIL, Jihadul 101, teologia și practica Jihadului. A spus că e sătul de atâtea crime și că trebuie să existe ceva mai bun ca aceasta. A ajuns să vadă că violența grupării SIIL nu e calea spre pace. S-a săturat de asta. Voia altceva și era interesat de o Biblie.

Un număr tot mai mare de foști musulmani din lumea întreagă se întorc la Cristos, după ce au visat, sau au avut o vedenie cu Isus. Membrii SIIL nu sunt o excepție.

<http://alfaomega.tv/>

SPERANȚA - ȘTIRI

Jurnal de Negrești... 9 iulie, 22:45

A fost cea mai lungă zi și plină de peripeții. Cu toată împotrivirea de la Cioatele lucrarea a mers înainte. Ne pare rău doar de copiii care și-au dorit să vină, iar unii plâneau pentru că părinții nu le-au permis să participe, de frica preotului. La Poeni Sat copiii au fost minunați și au învățat repede cântecele și lecțiile biblice. M-am bucurat să găsesc un cireș sălbatic plin cu cireșe amare, delicatese adevărate.

După masă am fost într-un alt ghetto cu zeci de familii trăind la limita supraviețuirii, cu fete de 15-17 ani cu copii în brațe, cu copilași alergând în pielea goală, cu femei de 35-45 de ani arătând ca la 60-65 de ani, cu bărbați plecați la muncă cu ziua și trăind câte 10 persoane într-un bordei cu o singură cameră. A fost o experiență unică și mulțumim Domnului că s-a încheiat cu bine. Incredibil ce poate face foamea și sărăcia cu demnitatea umană. Până la urmă toți au fost fericiți, iar copiii, majoritatea în pielea goală, au cântat cu noi în română și engleză și s-au rugat împreună Tatăl Nostru. Cum am încheiat a venit potopul. Apa curgea pe drum ca pe Bega și într-o oră zona cea mai săracă a Negreștilui era inundată. Seara ne-am închinat împreună cu Biserica din Negrești, iar după serviciu a urmat o părtășie minunată cu sarmale și pancove cu dulceață de cireșe amare, pregătite de mama unui băiat din echipa noastră, venită special de la Timișoara să ne facă surprize. Mulțumim pentru rugăciuni... și mai avem încă două zile. (Pancovele sunt un fel de gogoși, dar ceva mai bune)

Jurnal de Negrești... 10 Iulie, 18:40

Cu doar câteva săptămâni în urmă Nicu trăia în

La Negrești, Vaslui, cu păstorul Samy Tuțac și echipa misionară.

„grotele” din imagine... prin harul lui Dumnezeu a fost cuprins în programul „O casă nouă în loc de bordei”. Acum plânge de fericire și-i mulțumește lui Dumnezeu pentru cadoul primit. Ne-am rugat împreună cu el și dorim ca Domnul să-i salveze sufletul. Nicu e bucuros, dar lângă el sunt alte zeci de familii care trăiesc în aceleași condiții mizere... Cu ajutorul lui Dumnezeu putem fi parte din acest proiect minunat.

Jurnal de Negrești... 11 Iulie, 07:58

În vizită la Tanti Catinca, din Satul Cioatele, lângă Negrești. Are doar 100 de ani și e văduvă din vremea războiului, soțul murind pe câmpul de luptă. Am cântat *Mărețul Har* și ne-am rugat împreună. A fost bucurasă de cadoul primit, dar mai ales că cineva s-a gândit la ea. Merele din grădina ei au fost delicioase, iar poveștile spuse de Tanti Catinca în „dulcele grai moldovenesc” ne-au încălzit inimile.

Astăzi se încheie călătoria noastră la Negrești, dar ne gândim la următoarea, în septembrie cu medicii creștini și corul *Continental*. Tinerii, voluntari de la "Biblia pentru toți" sau Biserica Betel, din Anglia de la Scripture Union, sau din Elveția, au fost minunați și cu siguranță se întorc întăriți în credința lor și dornici de mai multă slujire. Mulțumim pentru rugăciuni și pentru toate încurajările voastre. Fiți parte cu noi în efortul de a duce puțină speranță unor oameni fără șanse. Prin harul și puterea lui Cristos se poate! Am realizat în aceste zile mai mult ca oricând că: *Religia curată și nepângărită înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, este să ai grijă de orfani și de văduve în necazurile lor și să te păstrezi neîntinat de lume. (Iacov 1:27 NTR)*

SPERANȚA – ȘTIRI

Familia lui Isus

În duminica zilei de 16 August, Biserica Speranța a primit vizita unui grup de credincioși de la Prima Biserică Baptistă Română, împreună cu păstorul Teofil Ciortuz. Atmosfera sărbătorească, cântările grupului de tineri, conduși de fratele David Avram, au umplut inimile noastre de bucurie sfântă.

Păstorul Teofil, a ridicat Capacul Ispășirii și a scos la iveală din Chivotul Legământului, toiagul lui Aron, înverzit veșnic, având mugurii speranței, flori pline de parfumul sfințeniei și roade coapte. Cuvântul rostit de la amvon, a fost plin de har și a cercetat inimile credincioșilor. Apoi, toiagul a fost pus la locul ales de Dumnezeu, ca un avertisment împotriva oricărei rebeliuni.

Sora Marioara Rabor a recitat poezia *Neemia*. Acest cânturar și zidar, desprins din veacurile restaurării speranței poporului evreu, a vorbit Bisericii, prin aceste versuri, despre refacerea zidurilor unității creștine, a porților de apărare, a podurilor de apropiere între credincioși.

David Avram cu grupul de tineri de la Prima Biserică Baptistă Română din Australia

La masa de dragoste care a urmat, octogenarul Jiva Catană mi-a mărturisit: „Ce bine este când suntem împreună, ar trebui să ne adunăm mai des la părășii ca aceasta. Să ne rugăm pentru ca dragostea între noi să sporească”.

Fratele Jiva spune adevărul.

Neemia spune adevărul, ca un ecou la chemării Domnului Isus... „Vedeți starea nenorocită în care suntem! Ierusalimul este dărâmat, și porțile sunt arse de foc. Veniți să zidim iarăși zidul Ierusalimului, și să nu mai fim de ocară!” (Neemia 2:17)

SPERANȚA – ȘTIRI

De la Munții Carpați la Mount Buller

Biserica Maranata a organizat o ieșire la zăpadă

Fratele Filip Secară a organizat o ieșire la zăpadă în Iulie 2015, împreună cu tineretul din Biserica Maranata și prietenii noștri din alte Biserici din Melbourne, Australia. Împreună, am format un grup de peste 45 de persoane care am fost doritori de zăpadă, schiuri, săniuță, tobogan, sau doar simplu să vedem zăpada și să ne amintim de iernile de acasă.

Dumnezeu ne-a dat un timp minunat, de părtășie și de relaxare într-un peisaj de neuitat.

Mount Buller este un oraș situat în regiunea alpină a statului australian Victoria. Orașul este situat la aproximativ 208 km la est de Melbourne pe pantele Muntelui Buller.

Adrian Buzgău

MUNCA, BINECUVANTARE SAU BLESTEM?

PĂSTOR IOAN BUȘAN, PERTH WA

CAPITOLUL I**PERSPECTIVA ISTORICĂ ASUPRA MUNCII**

Existența umană de la începuturile ei este marcată de necesitatea muncii, date fiind nevoia de hrană și de protecție. Desfășurarea unei activități cu finalitate precisă, programată și pregătită îl caracterizează pe om în fiecare epocă istorică, indiferent că este vorba de epoca pietrei cioplite, a fierului sau a computerelor.

Perioada antică

Perioada antică este perioada în care munca s-a dezvoltat în mod special ca urmare a constrângerilor stăpânilor față de sclavii pe care-i aveau. În majoritatea societăților existente în această perioadă sclavia era prezentă ca un fapt normal și stăpânii de sclavi se foloseau de munca acestora pentru obținerea hranei și a bogăției. Civilizațiile vechi n-au apreciat niciodată munca manuală. Spre exemplu în lumea greco-romană meșteșugurile erau considerate degradante și Platon afirmă într-una din operele sale că: „*Natura n-a făcut nici cizmar, nici fierar; asemenea ocupații degradează pe cei ce le exersează...*” Același lucru îl afirmă la Roma două secole mai târziu Cicero: „*Trebuie să privim ca un lucru josnic și de disprețuit meseria tuturor celor care își vând truda și iscusința...*” Doar preocupările precum literatura, dreptul, religia și războiul erau demne de respect. Chiar dacă se găsesc și păreri pozitive față de muncă la alți autori, ca de pildă Virgiliu sau Aristotel, totuși lumea greco-romană privea munca mai degrabă ca pe o obligație grea, decât ca pe un ideal înspre care să tindă.

Excepția de la această regulă o făcea Israelul, care avea Tora și care respecta regula moștenită: „*Vei munci șase zile și îți vei face tot lucrul tău*”: (Exod 20:9). Pentru ei munca era unul din modurile supunerii și ascultării de Dumnezeu. În Israel nu munca era disprețuită, ci lenea, care este denunțată foarte des în Scripturile Vechiului Testament, ca de exemplu în cartea Proverbele lui Solomon în 6:9-11: *Până când vei sta culcat, leneșule? Când te vei scula din somnul tău? Să mai dormi puțin, să mai ațipești puțin, să mai încrucișezi puțin mâinile ca să dormi!...Și sărăcia vine peste tine ca un hoț, și lipsa, ca un om înarmat.*

Va urma

INTRODUCERE

Munca a făcut parte din existența umană dintotdeauna ca o activitate necesară dezvoltării ei. Atitudinea față de muncă i-a împărțit pe oameni și continuă să-i împartă în categoria celor care muncesc pentru a trăi și a celor care trăiesc pentru a munci. Prima categorie se raportează de obicei la această activitate ca la o necesitate regretabilă. Ceilalți fac din muncă refugiu pentru multe din problemele vieții.

Lucrarea de față își propune prezentarea perspectivei biblice a muncii în comparație cu perspectiva seculară, ținând cont de perioadele dezvoltării umane. Se urmărește stabilirea unor premise corecte care să determine atitudini și raportări corecte față de muncă. Chiar în rândul celor credincioși modul de raportare la muncă este diferit și este de așteptat ca o astfel de lucrare să influențeze pozitiv felul în care este privită munca.

Etica creștină este cea care oferă posibilitatea unei concepții corecte, biblice în legătură cu această activitate umană.

Creștinii recunosc caracterul divin al voinței creștine așa cum este el prezentat în Biblie, dar nu trebuie ignorat faptul că majoritatea oamenilor nu împărtășesc aceleași convingeri.

Revenind la conținutul acestei lucrări, ea își propune prezentarea atitudinilor față de muncă în contextul dezvoltării fiecărei perioade a societății omenești.

Ultima secțiune a lucrării este un capitol care încearcă să concluzioneze perspectiva creștină, biblică asupra muncii.

BOTEZ LA BISERICA BAPTISTĂ DALLAS, MELBOURNE

Un înger a vorbit lui Filip: „Scoală-te și du-te!” Și iată că un etiopian, călătorind în carul lui, citea Sfânta Scriptură. Filip îl întreabă: „Înțelegi tu ce citești?” Răspunsul este: „Nu, nu înțeleg, nu are cine să mă călăuzească...”

Filip s-a suit în carul etiopianului și i-a arătat Calea mântuirii prin Isus Cristos. Cu răbdare și dragoste.

În același fel, păstorul Corin Izvenariu, a trecut prin porțile Centrului de detenție al refugiaților și, cu răbdare și dragoste, le talmăcește Scripturile celor care sunt rânduiți să capete mântuirea. „Iată apă, ce mă împiedică să fiu botezat?” „Nimic, dacă tu crezi în Isus Cristos”. „Cred!” Aleluia.

Un tată, împreună cu fiul lui, refugiați din Iran, au mărturisit credința lor în apa botezului. Tatăl a mărturisit: „Am fost musulman, vin dintr-o familie de musulmani, tatăl meu a fost omorât de musulmani. Am căutat adevărul în altă parte, am găsit Dumnezeu adevărat în Isus Cristos pe care vreau să-L urmez.

„Nu am știut nimic despre Isus, în Iran nu am avut ocazia. Aici, în Australia, în Campul de refugiați, păstorul John, (Corin), m-a învățat adevărata credință, la fel și pe soția mea”. Aceasta este o altă mărturie.

Bret este un tânăr american care a avut de asemenea harul să fie în apropierea păstorului Izvenariu, pe care Duhul Sfânt l-a inspirat să întrebe: „Crezi tu în Domnul Isus, Bret?” „Să mă mai gândesc...” a venit răspunsul. „Vino la studiu pentru botez.” „Să mă mai gândesc!” În aceeași noapte, Dumnezeu i-a vorbit într-o vedenie și i-a spus: „Du-te la studiu și botează-te!” Astăzi a fost în apă, îmbrăcat în haine albe.

În scurta predică pe care păstorul Corin a ținut-o, a spus: „Trăim timpurile din urmă. Să stăm lângă învățătura Bibliei. Nu putem fi mântuiți fără credința în Domnul Isus. Să nu plecăm urechea la filozofia lumii, la evanghelia prosperității, sau a mântuirii ieftine prin o simplă rugăciune, fără pocăință sinceră”.

Au fost invitați credincioși din Bisericile Române, precum și prieteni refugiați. Biruința a fost, este și va fi a Domnului.

„Binecuvântă, suflete, pe Domnul și nu uita niciuna din binefacerile Lui!”

Psalmul 103:2

Cum stai cu memoria? Ce îți place să îți amintești? Cei din marketing spun că oamenii sunt mai predispuși să țină minte o experiență neplăcută decât una plăcută. Probabil că majoritatea din noi ținem minte prea multe experiențe, gânduri și fapte rele. Biblia ne îndeamnă să ne umplem memoria cu ceea ce Dumnezeu a făcut pentru noi, astfel să-L binecuvântăm pe Domnul. Împăratul David ne îndeamnă în Psalmul 103 să-L binecuvântăm pe Domnul și să nu uităm niciuna din binefacerile Lui! Dacă le-ai uitat, răscolește-ți memoria și adu-ți aminte; scrie-le să nu le mai uiți, iar cu cele proaspete fă un jurnal al binecuvântărilor lui Dumnezeu și dă-I slavă lui Dumnezeu. Niciuna să nu fie uitată!

Păstor Natanael Costea

„În fața tronului Tău pășesc”

Johann Sebastian Bach, marele compozitor al secolului al XVIII-lea a orbit la sfârșitul vieții sale. Totuși nu a încetat să compună muzică. În una din ultimele nopți a compus o melodie plăcută, care vine ca un crepuscul în întuneric și crește spre lumina cerească. El a numit-o: „În fața tronului Tău pășesc”.

Ginerele său, care veghease la patul său toată noaptea, a scris melodia după dictare. Bach stătea în pat cu ochii larg deschiși, o privea pe soția sa și o putea vedea! Acesta a fost ultimul cadou al lui Dumnezeu pentru el: reîntoarcerea vederii înainte de plecarea sa acasă.

„Magdalena”, i-a spus el soției, „acolo unde voi merge, voi auzi o muzică la care noi doar visăm aici. Iar ochii mei îl vor vedea pe Domnul!” Apoi a cerut să i se cânte încă o cântare. În timp ce rudele sale cântau, a venit o pace adâncă peste fața sa – plecase din această lume.

Bach a murit la vârsta de 65 de ani și a fost înmormântat în Leipzig. El a compus foarte mult spre slava lui Dumnezeu. Dar cel mai frumos cântec îl va cânta împreună cu toți cei răscumpărați, când vor fi la Domnul: „A Lui, care ne iubește, care ne-a spălat de păcatele noastre cu sângele Său... a Lui să fie slava și puterea în vecii vecilor! Amin.” Vei fi și tu acolo?

<http://www.misiune.ro/>

Amintește-ti că în ziua când te-ai născut, toți râdeau și tu plângeai; trăiește astfel încât, atunci când mori, toți să plângă și tu să râzi.

Proverb persan

INVITAȚE

Dragi frați și surori, primiți sfinte și călduroase salutări de pace și sănătate, în Domnul nostru Isus Cristos, din partea Bisericii Harul Gold Coast. Vă anunțăm că, în perioada de 8-11 Octombrie 2015, la QCCC Tambourine, 255 Beacon Road North, Tambourine Qld, vom avea, cu voia Domnului, Conferința națională de tineret creștin din Australia, cu scopul de a aprinde focul pasiunii în slujire a tinerilor din bisericile locale. Primiți această invitație pentru tinerii din bisericile dumneavoastră.

Tema dezbătută va fi: „Călăuziți de Duhul lui Dumnezeu în fiecare zi”. Pentru mai multe detalii: Ovidiu Farcău 0433 581 060, farcau_ovydyu@yahoo.com

NELU ȘANDOR

Trăiam în lume

Trăiam în lume, în păcate,
Cu șmecheri, fete și golani,
Dar mă aflam așa, cu toate,
La mine-n cârcă adunate,
De-atâția ani!

Și m-am trezit în valul vieții.
Nici nu știam unde mă duc
Aveam o tonă parcă-n spate,
Și-am zis: „așa nu se mai poate!
Unde s'apuc?”

Voiam acum să fiu iar liber,
Să nu mai port desagul greu,
Dar nu știam că cel ce poate
Cu siguranță să mă scape
E Dumnezeu!

Și tot cărând a mea povară,
Ca un nătâng și un netot,
Mi-am zis: „mă las de rele... iară!”
C-o mai făcusem... și-altă oară,
Dar nu de tot!

Dar m-am trezit la o răscruce,
Că nu mai port acel sac greu,
Că îl schimbasem... cu o cruce!
Iar Cel ce mi-o dădu îmi spuse
Să o duc eu!

Și iată-mă acum prin lume,
Purtând în spate Sfânta Cruce,
Și-i grea, de-mi lasă-adâncă rană
Și poate alții n-o vor duce,
Dar nu mi-e teamă!

Căci eu o duc, chiar de mă clatin,
Și uneori cad în genunchi,
Mă trag pe coate, ca soldații
Dar nu o las, cum mai fac alții,
Nici nu mă plâng.

Pe frunte-am picuri de sudoare,
Și lacrimile-mi curg șiroi,
Dar merg, că-n față am un Soare!
Ce-a spus cu mii de ani în urmă:
„VOI FI CU VOI!”

Și merg căci ale Lui cuvinte,
Mă mângâie și mă fac tare!
Sânt fericit să o pot duce
Știind că a lui ISUS cruce
A fost mai MARE!

Și mă gândesc că-n vremea aceea,
Domniță de-mpărați și regi,
Un REGE! Un DOMN! cum n-a fost altul,
A dus și crucea și păcatul
AI LUMII INTREGI!

Prefer să duc Sfânta povară.
Cât voi trăi pe-acest pământ,
Decât să fiu.... un șmecher iară,
Și să am parte de ocară,
Nu Cerul Sfânt!

Și chiar de-ar râde toată lumea,
De starea mea cât mai sunt viu,
Eu vreau să îmi primesc Cununa,
Din mana LUI, când va fi vremea,
Și-al lui ISUS pe veci să fiu!

La scurtă vreme după convertirea mea, meditănd la felul în care Dumnezeu m-a transformat și de unde m-a scos, am fost îndemnat de Duhul Domnului să scriu aceasta poezie într-o seară și nu am putut adormi până am terminat-o. Poezia vorbește despre povara purtată fără rost din pricina păcatului, dar și de crucea pe care trebuie să o purtăm dacă ne dorim Cerul.

La sfârșitul ei am luat o decizie personală care poate fi și decizia ta.

Nelu Șandor

Vocea Evangheliei Timișoara

IN SEARCH OF A 'SIMPLE LIFE'

All Kumar wants is a complete family again.

Kumar was born in Nepal in 1978, in the city of Khotang. As Brahmin Hindus, his family had power, wealth and influence in the community.

As the eldest in his family, Kumar enjoyed rights and opportunities—he was a member of a political party, representing his family, and enjoyed a full social life.

From 1996–2006 a civil war raged in Nepal, and Brahmins—like Kumar's family—were targeted by the Maoists.

During this time, the Maoists promised the three million people in the no-man's-land between Nepal and India citizenship of Nepal, and when the war was over, Brahmin properties, including that owned by Kumar's family, were confiscated.

Kumar and his family fled to India, with nothing. While they were in India, they met Christians from the Himalayan Free Church who were very welcoming and Kumar began asking questions about why these people were so friendly.

After reading the Bible and investigating the Christian faith, Kumar converted to Christianity and had his two children dedicated to God.

Nepalese people, especially women, are often not safe in India, so Kumar and his wife Ajita left their two children with family to go to Malaysia, where they applied at the Australian embassy for a visa, but

were told to return to India and request one there. As they could not return safely to India, they decided to get on a boat to Australia. They arrived in Australia in July 2012 and were held in detention, in Darwin and Melbourne, for 23 months.

Kumar was baptised in Darwin, and on moving to Melbourne was put in touch with Captain Nari McGifford from Dandenong Salvation Army.

The move to Dandenong has been positive for Kumar and Ajita. Earlier this year he became a member of Dandenong Salvos, and the couple now have a new baby son.

Kumar says the main things in his life are faith and prayer. He says, 'Whatever you do reflects the faith you have.'

Kumar and Ajita now have refugee status but are still uncertain about their future.

'If I had wanted to live in Australia, I could have come 10 years ago when I had the money to move. I only come now because being at home in Nepal, or in India, is not safe for me and my family,' he says.

All he and his wife want to do is 'live a normal simple uncomplicated life' reunited with their other children.

warcry.org.au

PS.

This family is known in Romanian churches. They are committed Christians, they are ready to bring their testimony with them where they are invited. If you would like them to visit your church or community, please contact: spernataaus@gmail.com

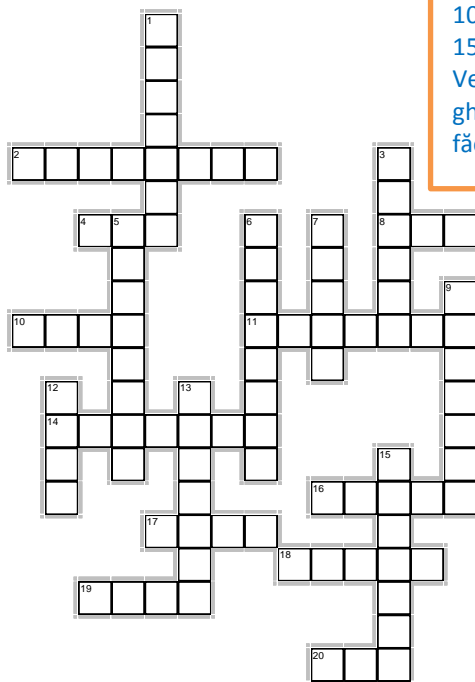
REBUS - TATĂL NOSTRU

Orizontal

2. toate zilele
4. în viață (feminin)
8. cer
10. pâine (regionalism)
11. bolboroseala
14. îndurare
16. pământ
17. este informat
18. putere
19. dorința
20. nu mâine

Vertical

1. tata
3. solicitare
5. salvare
6. tatăl nostru
7. divin
9. aude
12. păcat
13. gloria
15. spun vorbe multe

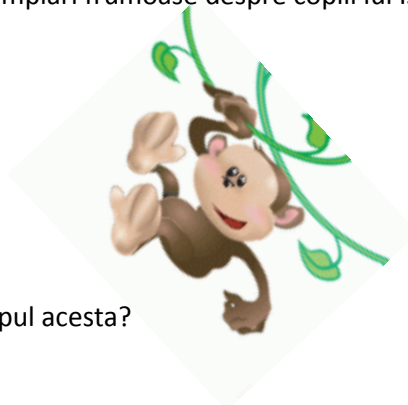
Răspunsurile din numărul trecut „Samson”.

Orizontal: 6-cetățeni; 7-vendeta; 8-hoit; 10-ospăț; 11-săptămână; 12-dezlegare; 15-funie.

Vertical: 1-filistenii; 2-maxilar; 3-ghicitoare; 4-juncană; 5-judecător; 9-făclie; 12-miere; 14-leu.

COPII ȘI PĂRINȚI

- Doamnă profesoară, zise micuțul Joey, ne tot povestești din Biblie întâmplări frumoase despre copiii lui Israel, și eu nu înțeleg ceva!
- Ce nu înțelegi Joey?
- Păi, copiii lui Israel au trecut Marea Roșie, nu-i așa?
- Da
- Și copiii lui Israel s-au bătut cu Filistenii?
- Da.
- Și copiii lui Israel au făcut o mulțime de lucruri importante?
- Da, e adevărat!
- Ce nu înțeleg eu este, și ce făceau părinții copiilor lui Israel în tot timpul acesta?

ORA DE RELIGIE

Un preot explică la ora de religie:

- Dumnezeu l-a creat pe Adam; și cu o coastă din Adam a creat-o pe Eva.
- Părinte, îl întrerupe un elev, tata spune că ne tragem din maimuțe.
- Ascultă, zice preotul plictisit, cazul familiei tale nu mă interesează. Eu vorbesc în general.

Emanuela Soroiu

<http://pomverde.com/>

Prăjitură fără zahăr – Prăjitură cu mac

INGREDIENTE

Pentru blat

500 g făină
150 g smântână
200 g unt
2 ouă
1 cubuleț drojdie
50 g îndulcitor
1 praf sare
coajă rasă de lămâie

Pentru umplutură

200 g semințe
mac
100 ml lapte
1 praf scorțișoară
50-70 g îndulcitor
1-2 linguri zeamă
de lămâie

MOD DE PREPARARE

Lași toate ingredientele pentru aluat la temperatura camerei. Cerni făina într-un bol și adaugi untul moale.

Separat, amesteci smântâna cu ouăle bătute, și cu drojdia dizolvată în lapte cald. Adaugi îndulcitorul, coaja de lămâie, omogenizezi și torni compoziția peste făină.

Frământă până când obții un aluat pe care-l împarți în trei, îl înfășori în folie de aluminiu și-l dai la frigider 2-3 ore. Pentru umplutură, pui macul într-un bol, iar

laptele îl așezi pe foc și-l aduci la punctul de fierbere, apoi îl torni peste mac.

Adaugi îndulcitorul, praful de scorțișoară, zeama de lămâie și amesteci. Încingi cuptorul la 180C și pregătești o tavă rotundă de 23 cm, pe care o ungi și o dai cu făină. Scoți aluatul și întinzi trei foi. Așezi prima foaie pe fundul tăvii, pui mac și netezești. Întinzi o altă foaie, alt strat de mac și ultima foaie care se unge cu ou. Dai tava la cuptor 35-45 de min, (încercăm cu scobitoarea, după 35min).

Poftă bună, fără nici o grijă.

P.S. La cererea cititoarelor publicam această rețetă care este folositoare diabeticilor.

Câteva trucuri simple, dar de efect, care vă pot fi de mare folos în bucătărie

Simona Bondor (Continuare)

13. Pentru a alunga furnicile din bucătărie, descoperiți-le locația și acoperiți-le ieșirea cu vaselină. Furnicile nu trec prin soluția gelatinoasă. Dacă vin pe sub ușă, trageți o linie pe podea cu creta. Micile insecte nu vor trece de linia de demarcație.

14. Înainte de a pregăti floricelele de porumb pe aragaz, puneți-le întâi timp de 10 minute în apă. Scurgeți-le de apă și pregătiți-le apoi ca de obicei. Umiditatea ajută floricele să se „spargă” mai repede și să fie mai pufoase.

15. Nu depozitați bananele în buchet, așa cum sunt ele de obicei, sau într-un bol de fructe, alături de alte fructe. Fiecare banană trebuie pusă într-o locație diferită, deoarece bananele emană un gaz care determină coacerea rapidă a fructelor de lângă ele. Separându-le, vor sta proaspete mai mult timp.

16. Pentru a nu înmuguri cartofii, puneți în pungă, alături de ei, și un măr.

17. După ce fierbeți paste sau cartofi, răciți apa și folosiți-o pentru a uda plantele de apartament. Apa conține nutrienți pe care plantele le adoră.

18. Când curățați acvariul, nu aruncați apa, ci folosiți-o tot pentru a uda plantele din casă. Azotul și fosforul transformă apa din acvariu într-un fertilizator ideal.

19. Atunci când vreți să dezghețați o bucată de carne de la congelator, turnați oțet peste ea. Nu doar că va frăgezi carnea, ci și va grăbi dezghețarea.

20. Substanța din ceapă care provoacă lăcrimarea ochilor este situată în rădăcina cepei. Tăiați această parte într-o formă conică și îndepărtați rădăcina.

AȘA... ȘI-AȘA...

Se-ntorcea un om pe cale
De la crâșmă, pe-nserat,
Clipocind în ploaia mare
Mort de frig și mort de beat.

S-a împiedecat de-o piatră
Și-a căzut cu susu-n jos.
Să se scoale nu mai poate
Nici n-ar fi de vreun folos.

Deci, a sforăit în voie
Două ore și jumate
Tăvălindu-se-n mocirlă
Când pe burtă, când pe spate.

S-a trezit în miez de noapte
Mort de foame și-nghețat
Și, șontâc, șontâc, spre casă
Îngrozit, s-a îndreptat.

Căci nevasta îl așteaptă,
Pocăită de curând,
Cu un sucitor în mână
Și scânteii pe nări scoțând.

Nici n-a apucat, săracul,
Să-și atârne șapca-n cui
Că o sută de ibrice
Au zburat în capul lui.

Îmbrâncit pe ușă-afară
Iar în ploaie, iar în frig...
„Dacă asta-i pocăință...(hâc!)
Nu e bună de nimic...”

S-a culcat pe pragul ușii
Bucuros că e ateu
Iar nevasta, la căldură,
Se ruga lui Dumnezeu.

Asta le era viața,
Omul blestemându-și soarta,
Ea cu Biblia-ntr-o mână
Și cu sucitoru-n alta.

Până într-o zi, femeia
Neputând să mai trăiască,
S-a apropiat de pastor
Rugându-l s-o sfătuiască.

El i-a ascultat pricina
Clătinându-și fruntea sa.
I-a șoptit apoi în taină:
„Tu să faci așa... și-așa...”

Alergând acas', femeia
Domnului s-a închinat.
Iată, vine și bărbatul
Pe furiș și mort de beat.

Ea întinde mâna-n grabă
Sucitorul să îl ia
Dar păstoru-i vine-n minte:
„Tu să faci așa... și-așa...”

„Dragul meu bărbat, poftește,
Apă caldă am să-ți pun
Iată, baia te așteaptă
Cu șampon și cu săpun.

Iar apoi îți fac o ciorbă
Cum n-am făcut niciodat'
Și cearșafuri moi și albe
Am să îți aștern pe pat.”

Și n-au fost doar vorbe goale,
Ea la lucru s-a încins.
El credea că-i somn de noapte
Și că totul e un vis.

Dar în zori deschide ochii...
E-îmbrăcat în pijama!!!
Iar alături, pe măsuță
O ceșcuță de cafea!!!

A plecat de-acas' cu gândul
C-a avut un vis ciudat,
Ori nevasta, din greșeală,
Cu-n alt om l-a confundat.

„Am s-o încerc în seara asta!”
Zise omul curios
Și-și turnă în cap o sticlă
Cu vin roșu și spumos.

Și... împleticindu-și pașii
Printre crengi și bolovani
Intră treaz, întâia dată,
După douăzeci de ani.

Ea, văzându-l de departe
Și simțind duhoarea rea
Și-a reamintit de pastor,
„Tu să faci așa... și-așa...”

„Intră dragul meu în casă
Tare mult azi te-am dorit,
Haine calde și curate
Pentru tine-am pregătit.

Și ți-am pregătit cuvinte
Vechi de două mii de ani
Mărturia pocăinței
Sufletului meu sărman.”

L-a luat apoi de mână
Și cu drag l-a sărutat.
El, uimit, i-a spus în șoaptă:
„Vreau să știi că nu sunt beat.

Îți promit că de acuma
Nu mai beau pe cât trăiesc
Am o singură dorință,
Și eu să mă pocăiesc.”

Și-apoi, unul lângă altul
Ei luară Biblia
Și-au citit acolo unde
Domnul spune „așa... și-așa...”

Costică Oprănescu
Perth 1995

SPERANȚA - ȘTIRI

Pavel și Sila au mers în pușcărie. Acum este rândul tău.

Zilele trecute, în timp ce-mi făceam cumpărăturile la unul din supermarketurile Albertsons din orașul Peoria (Arizona), privirea mi s-a oprit asupra unui domn care purta un tricou pe care era inscripționat următorul mesaj: „Paul and Silas went to prison. Now it's your turn” (Pavel și Sila au mers în pușcărie. Acum este rândul tău). La început, când am văzut că e vorba de Pavel și Sila, am crezut că este un mesaj creștin.

M-am uitat apoi mai atent și am realizat că respectivul purta un tricou de culoare mov. Alături de el era o persoană cu păr blond pe care n-am putut să o identific dacă era femeie sau bărbat. Mai exact, nu știu nici acum dacă era femeie care arăta ca un bărbat sau un bărbat care arăta ca o femeie. Mesajul de pe tricou a putut să apară în urma deciziei Curții Supreme de Justiție a SUA prin care s-a legalizat căsătoriile între persoane de același sex în toate cele 50 de state, și se adresa în mod peiorativ creștinilor folosindu-se numele unor importante personaje din Biblie.

Cu alte cuvinte: „Acum suntem în legalitate. De azi înainte, dacă vă exprimați opinia împotriva stilului nostru de viață, ajungeți la răcoare”. Mi-au venit atunci în minte cuvintele Mântuitorului care a spus: „Acum este ceasul vostru și puterea întunericului”. Partea bună este că întunericul durează doar un ceas.

La ieșirea din magazin, cerul mereu senin al Arizonei se întunecase. Era seară și știam că va veni întunericul. Se înnoptase însă parcă prea devreme...

Pe drum spre casă mă gândeam la Pavel și la Sila. La cetățile din vechime (Sodoma și Gomora) și la America zilelor noastre. Să trebuiască să privim de-acum înainte anormalul ca pe o normalitate?

Să protestăm? – slabe șanse de izbândă! Și-atunci?... Dumnezeu să ne lumineze mințile și pașii, să nu ne lase pradă puterii întunericului și să putem găsi drumul care duce spre izbânda finală: desăvârșirea noastră ca ființe spirituale, în credință și smerenie!

Octavian D. Curpaș Phoenix, Arizona

Spicuri din *Editorial de președintele Uniunii Baptiste din România, Viorel Iuga*

Să ne rugăm apoi pentru toți creștinii serioși și dedicați Domnului, din America. Dumnezeu să îi ajute să stea lângă Scriptură și să își exprime clar și puternic convingerile. Să ne rugăm pentru cei implicați în media creștină să fie mai prezenți și mai vocali. Lumea trebuie să audă și Adevărul lui Cristos, nu numai minciunile diavolului. Nu în ultimul rând, să ne rugăm pentru noi. Indiferent ce ar face lumea din jur, să ne ajute Domnul să rămânem Credincioși Adevărului. Întrebarea crucială este următoarea: ei sau noi? Va birui întunericul sau lumina? Va circula mai mult minciuna sau adevărul?

Știu bine de care parte se situează Cristos cel viu. Știu bine unde sunt și eu. Dacă nu ți-ai dat seama încă, îți spun deschis că eu am „ridicat mânușa”.

Am spus-o cu mulți ani în urmă, am reafirmat-o în scris și în media și o spun răspicat și acum: *homosexualitatea este păcat și atrage consecințe oribile!* Dacă unii, deschis sau îmbrăcând haina de oaie, vor să ne compromită credincioșii, credința și convingerile, nu voi sta nepăsător. Vor război? Război să fie!

Cu Cristos în frunte și cu armele pe care ni le oferă Adevărul, biruința ne este asigurată. Dar tu, unde te afli? Dacă ești de partea lui Cristos, spune-o răspicat. Luptă cu Adevărul pentru adevăr și vei vedea că Adevărul învinge. Dacă nu, vino de partea Lui deoarece numai aici te poți bucura de biruință veșnică!

Miracol în căsătorie, Căsătoria – un miracol...

Abraham Lincoln a spus odată: „Am îngenunchiat de multe ori cu convingerea că nu aveam unde să mă duc. Propria mea înțelepciune, și tot ce venea din mine, părea insuficient pentru a supraviețui încă o zi”.

Acesta a fost cazul atunci când liderii creștini s-au reunit formând „Canberra Declaration Team”. La începutul lunii iulie 2015, au cerut Bisericii 21 de zile de Rugăciune și Post pentru un „Miracol în căsătorie”, de la 20 Iulie până la 09 August.

Vestea bună este că lucrurile se întâmplă atunci când oamenii lui Dumnezeu se roagă!

Mai jos sunt câteva minuni care au apărut ca răspunsului la rugăciuni.

- La data de luni 10 august peste 3.000 de buchete de flori au fost depuse în fața Casei Parlamentului din Canberra, adresate Primului ministru cu mulțumiri.

- Katy Faust din Statele Unite ale Americii și Millie Fontana din Melbourne, care au experimentat, ca și copii, problemele asociate cu părinți de același sex, au împărtășit mărturiile lor, cu parlamentari, între 11 și 13 August.

- Miercuri, 12 august, Katy Faust a apărut pe Lateline, și interviul ei a devenit una dintre cele mai populare videoclipuri din istoria Lateline. Miracolul este faptul că Tony Jones însuși, și ABC, care sunt susținătorii, fără rușine, pentru căsătoria homosexuală, au difuzat interviul.

- Joi, 13 august, „Petiția Uluru Bark”, în sprijinul căsătoriei, a fost depusă la Casa Parlamentului, Canberra, de peste 70 de bătrâni și lideri indigeni, din toată Australia.

- În Coalition Party Room s-a obținut un vot favorabil pentru căsătoria constituțională – 66 pentru, 33 contra.

Dumnezeu a răspuns rugăciunilor noastre. A Lui să fie toată mulțumirea și slava.

Petiția Uluru Bark

